

Mál nr. 197/2013
M
og V v/ slysatryggingar launþega I

Tilkynningafrestur 1.mgr. 124.gr. laga um vátryggingarsamninga vegna slyss 5.11.2009.

Gögn.

1. Málskot móttækið 27. maí 2013 ásamt gögnum.
2. Bréf V hf. dags. 11. júní 2013 ásamt höfnunarbréfi V dags. 19.9.2012 og tjónstilkynningu til X. dags. 15. desember 2009.

Málsatvik.

M lenti í umferðarslysi í Langadal 5. nóvember 2009. Nokkur viðbúnaður var hafður vegna slyssins og var M ásamt farþega í bifreiðinni fluttur á slysadeild með þyrlu Landhelgisgæslunnar. Þar var hann greindur með nokkra maráverka, brot í bringubeini og áverkaloftbrjóst, ásamt minni áverkum. Í læknisfræðilegum gögnum kemur fram að M var á sjúkrahúsi til 9. nóvember 2009 og eftir það í eftirliti hjá hjartalæknum til 18. janúar 2010. M tilkynnti um líkamstjón sitt til vátryggingafélags bifreiðarinnar 15. desember 2009 og til V, vátryggingafélags vinnuveitanda síns, þann 6. maí 2011. M telur að hann hafi ekki haft vitneskju um atvik að baki kröfu sinni í skilningi 1.mgr. 124.gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 fyrr en hann leitaði til bæklunarlæknis í lok júní 2011. Þá hafi fyrst legið fyrir niðurstöður rannsókna sem staðfestu varanlega áverka eftir slysið. M vitnar til úrskurðar 212/2009 og dóms Hæstaréttar í máli nr. 7/2009, máli sínu til stuðnings. V telur að atvik að baki kröfu M hafi legið fyrir við greiningu áverka hans og sé það í samræmi við niðurstöðu í Hrd. 7/2009. V vísar til þess að áverkar M hafi verið greindir strax á slysadeild og þá eða að minnsta fljótlega eftir það hafi M átt að vera ljós atvik að baki kröfu sinni. Í síðasta lagi sé hægt að miða við það tímamark þegar M útskrifast úr meðferð lækna þann 18. janúar 2010. Ársfrestur 1.mgr. 124.gr. laga um vátryggingarsamninga hafi því verið liðinn þegar V fékk tilkynningu um slysið þann 6. maí 2011.

Álit.

Ágreiningur í málinu lýtur að því hvort tilkynnt hafi verið um slys M innan árs frá því vitneskja um atvik að baki kröfu hans lá fyrir í skilningi 1.mgr. 124.gr. laga um vátryggingarsamninga. M lenti í alvarlegu umferðarslysi þann 5. nóvember 2009 og tilkynnti um líkamstjón sitt til vátryggingafélags bifreiðarinnar 5. desember 2009. M var óvinnufær vegna afleiðinga slyssins til 21. desember 2009. Af læknisfræðilegum gögnum má ráða að meðferð áverka hans hafi að mestu verið lokið stuttu síðar og útskrifaðist hann frá Landspítala-Háskólasjúkrahúsi þann 18. janúar 2010. Með hliðsjón af eðli slyssins, áverka M og öðru ofangreindu telst vitneskja um atvik að baki kröfu vegna slyssins hafa verið orðin ljós fljótlega eftir tjónsatvikið sjálft og tilkynning til V í maí 2011 því of seint fram komin m.t.t. 1.mgr. [124.gr.](#) laga um vátryggingarsamninga.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum fyrir líkamstjón úr slysatryggingu launþega hjá V.

Reykjavík 28. júní 2013.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.